

مقایسه تاثیر چند غذای استارتر داخلی و خارجی بر ماندگاری و شاخصهای رشد بچه ماهی قزل آلای رنگین کمان

داود زرغام، مرتضی علیزاده، طیبه باشتی، عین ا... گرجی پور، ابوالحسن راستیان نسب

پست الکترونیکی مسئول مقاله: davoodzargham@hotmail.com

طبق تحقیقات دانشمندان داخل و خارج از کشور، اصلی ترین مسأله در پرورش لارو ماهیان تأمین غذای با کیفیت بالاستکه به راحتی توسط لارو ماهی پذیرفته و هضم شود. نوع و کیفیت غذای لاروی بیشترین نقش را در ارزیابی رشد وبازماندگی دوره لاروی ماهیان ایفا می کند. در تحقیق حاضر که در مرکز تحقیقات ماهیان سردابی شهید مطهری یاسوج انجام گردیده، ۴ نوع غذای بیومار، چینه، بتا و بهپرور که بیشترین مصرف را در ۱۲۰ مزرعه پرورشی استان کهگیلویه و بویر احمد به خود اختصاص می دهند مورد آزمایش قرار گرفت تا بازدهی هر کدام در خصوص شاخصهای رشد، ضریب تبدیل غذایی و نرخ بازماندگی لارو ماهی قزل آلای رنگین کمان مشخص گردد. به این منظور ۱۲۰۰۰ لارو ماهی ۱۴۰ میلی گرمی در ابتدای تغذیه فعال در ۴ تیمار و ۳ تکرار تقسیم شدند و به مدت ۵۰ روز غذادهی شدند. در پایان آزمایش مشخص گردید که افزایش وزن تیمار بیومار از سایرین بهتر است ($p > 0.05$). در مورد ضریب رشد ویژه (SGR) تیمارهای بهپرور، بیومار، و چینه نتایج بهتری نسبت به بتا داشتند ($p > 0.05$). اما بهترین شاخص وضعیت یا ضریب چاقی متعلق به تیمار بتا بود که اختلاف معنی داری با سایر تیمارها مخصوصاً چینه و بیومار دارا بود ($p > 0.05$). در مورد نرخ ماندگاری نیز اختلاف بین هر ۴ تیمار معنی دار بود و بیشترین ماندگاری در تیمار بیومار و کمترین ماندگاری در غذای بتا مشاهده شد. ضریب تبدیل غذایی (FCR) هم در بیومار بهتر از سایرین و در بهپرور کمتر بود. علت تفاوت راندمان بین تیمارها در این تحقیق را می توان به تفاوت در صد پروتئین، چربی و مواد قندی موجود در غذاها، تفاوت در تکنولوژی تولید غذا (اکستروژن و پلت)، میزان ویتامینها و مواد معدنی موجود در غذا و کیفیت مواد اولیه وابسته دانست.

کلمات کلیدی: قزل آلای رنگین کمان، غذای استارتر، رشد، ماندگاری.